

Akce č. 10

BLANICKÝ MLÝN

středa 15. července - neděle 19. července 1998

BBCC

Od: brc@aquasoft.cz
Komu: BBCC
Předmět: BBCC9829BlaMlynPozvanka
Datum: 2. července 1998 13:24

Ahoj BBCC!

Posílám tenhle mejl všem, tzn. i těm, co zatím neplánují, že přijedou. Co kdyby chtěli přijet třeba na jeden den nebo si vzít stan na noc ze soboty na neděli nebo ... co já vím.

Každý pojedede do Blanického Mlýna „trochu někdy jindy“.

Proto není možné, abychom si davali někde v Prachaticích sraz.

Pojedeme tedy každý individuálně. Tady je mapka, podle které najdete Blanický Mlýn - připravil ji Kaja Kalivoda. Já jsem ji zmenšil (bohužel na úkor přehlednosti), aby tenhle mejl nebyl moc velký.

Seda silnice c 141, je silnice z Prachatic do Volar, a pojedete po ní „z horního pravého rohu mapky do Blázejovic“.

Kdo chce původní velkou mapku, tak mu ji pošlu já nebo Kaja.

Cesta je jednoduchá: Pojedete z Prachatic směrem na Volary.

V Blázejovicích odbočíte doprava na Blanický Mlýn. Pojedete asi tak necelých 1 km, pak přejedete mostek. Za ním odbočíte hned doprava. Pokud pojedete po cestě hodně rychle a nezabrzdnete, nabouráte přímo do budovy Blanického Mlýna, kde potom dostanete večeri.

Poznámky:

- Zacináme večeri ve středu 15. 6., koncíme snídaní v neděli 19. 6.
- Cena za luzko/noc/osobu s polopenzí je 315,- Kč
- Možné sporty: překvapivě cyklistika, stolní tenis, volejbal, nohejbal, „koule“
- NEZAPOMENTE PASY!!! Možná pojedeme kousek přes hranice.
- Spacáky ani karimatky nebudou potřeba (ani do Hojné Vody), ale na druhou stranu člověk neví - v aute se uvezou.
- Stejně tak je možno vzít si stan a udelat si ze spaní více romantiky.

=====
Ještě jednou chatky:

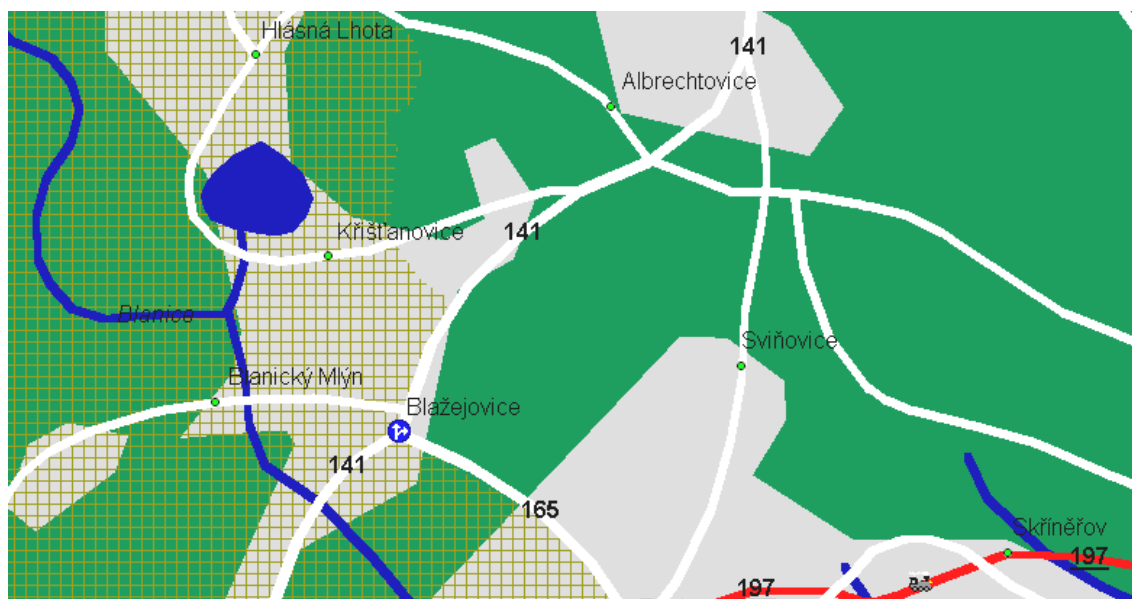
chatka	lidi
1	4x Kalivodi
2	4x Vocetci
3	2x Maturovi
4	2x V&V, 2x Radka&Toni (2x Radka&Toni od patku)
5	Brc, V. Keller, Rajce (2 dny,), M. Snabl

Ahoj Honza

<<Přiložení souborů: A. BMP>>

Prachatice

Vodňany

BBCC

Radoslava Jandova

Od: brc@aquasoft.cz
Komu: BBCC
Předmět: BBCC9829-30 snad uz naposled
Datum: 3. července 1998 13:46

Ahoj BBCC, omlouvám se za svoji blbost,
ze jsem napsal špatné termíny akcí, dokonce dvakrát.
Snad už se mi to teď povede napsat správně:

Blanický Mlýn : 15. - 19. 7.
(první nocleh v BlaMlýnu : z 15. na 16. 7.)
(poslední nocleh v BlaMlýnu : z 18. na 19. 7.)

Hojná Voda : 19. - 25. 7.
(první nocleh v HojVode : z 19. na 20. 7.)
(poslední nocleh v HojVode : z 24. na 25. 7.)

Honza

P. S.

Kdyby nebylo Brziho, který mě upozornil na chyby, tak byste vsichni chtěli jet na letní akce
už v červnu a byli byste teď nestastní, že už to nestihnete.

Radoslava Jandova

Od: brc@aquasoft.cz
Komu: BBCC
Předmět: BBCC Varování : pozor na Votice
Datum: 14. července 1998 16:37

Ahoj BBCC!

Pokud pojedete na nějakou naši akci v červenci, přečtěte si prosím následující varování.
Pokud ne, tak si to raději přečtěte taky, protože můj zážitek z dále popsané objíždky byl
opravdu ale opravdu straslivý.

Již dlouho (a myslím, že pořád a stále) je jedna pršerá objíždka, a to mezi >>>
VOTICEMI a MEZNEM <<< na silnici z Prahy směrem na Tabor. Tato objíždka je dlouhá
hodně přes 30 km a jede se zhruba hodinu většinou rychlostí 10 km/hod. za smradlavou
Avii, což je naprosto k nepřežití.

Proto doporučuji jet na České Budejovice přes Písek.

Honza

V Praze, 27. 7. 1998

Ahoj lidi,

po delší době máte před sebou opět zprávu z akce **BBCC**, což znamená, že naše prázdninová 3-týdenní odmlka skončila a zase budeme každých 14 dní naše těla prohánět na kolech. Plán akcí na srpen, září a říjen již určitě všichni máte, takže víte, že se máme na co těšit. Ale ještě je červenec a my jsme absolvovali dvě hlavní letní akce pod názvem **Blanický Mlýn** a **Hojná Voda**. Takže...

... ještě než se začnete do následujících řádků a stránek, musím se přiznat, že původní nástin History of BlaMlýn a HojVoda byl poněkud delší. Na 20-té stránce rukopisu (kdy jsem byla teprve u událostí ze čtvrtka 16. 7.) jsem se ovšem rozhodla upustit od románové verze (protože není čas hledat vhodného nakladatele) a popis událostí jsem byla nucena poněkud zredukovat. Ale nebojte se, žádný z klíčových okamžiků naší letní akce nezůstal opomenut. Takže teď již opravdu...

10. akce **BBCC** **Blanický Mlýn** konaná ve dnech 15. 7. - 19. 7. 1998

Středa 15. 7. 1998

Hlavní sraz akce BlaMlýn byl pro zjednodušení dopravy přímo v Blanickém Mlýně, kam jsme se sjížděli takto:

17,15 - Mirek Šnábl, který z dlouhého čekání na další účastníky podlehl konzumaci piva.

18,55 - Vrstevnice + Jana (= další z rodu Vrstevnic) + Vašek + Honza, kteří ve Volyni díky ulomené odbočce na Prachatice tímto směrem neodbočili, což mělo za následek kratší neplánovanou exkursi po lesích v okolí BlaMlýna (a to tentokrát navigoval místo Vaška Honza - a s mapou).

20,25 - Kalivodovi + Maturovi, kteří pod Cukrákem tak dlouho čekali na Voceťáky a čas si krátili okukováním kamionů, až je jeden z řidičů pistolí přemluvil ke kvapnému opuštění parkoviště.

21,29 - konečně přijíždí Voceťáci, jejichž „nepatrné“ zdržení údajně zapříčinil otec Vocetka, který neuměl smontovat nosič na kola (tento důvod ovšem zbytek rodiny uváděl pouze v Petrově nepřítomnosti).

Takže naše konečná sestava na BlaMlýně byla následující:

- **Mirek Šnábl** + auto
- **Honza** + kytara
- **V & Jana** + auto
- **Vašek Keller** + šitíčko (nedovedete si představit, jak tak nicotná věc, dokáže člověku znepríjemnit život, pokud ji nemáte)
- **Kalivodáci** (Karel + Gábina + Kája + Tomáš) + auto + **Black** zvaný, díky jeho štíhlým nohám, Srna (jinak vzácná rasa: „Benešovský retriever“)
- **Maturovi** (Dorka + Jirka = dále jen Chrt) + auto + **Teri** (rasa: hrubosrstý jezevčík)
- **Voceťáci** (Petr + Jarmila + Petra + Michal) + auto

... a je nás 15 lidí + 2 psi + 5 aut + 1 kytara !!!

Postupně, podle příjezdů, jsme povečeřeli, ubytovali jsme se v chatkách, opravovali jsme a seřizovali Mirkovo kolo, oblepili jsme Maturovic auto a kola samolepkami a nakonec jsme všichni společně pokračovali v Mirkem načaté činnosti = konzumace piva a pod. a věnovali jsme se volné konverzaci.

Po půlnoci jsme se odebrali do svých chatiček - vůně lesa se střídala s oděrem místního septiku a nad hlavami jsme měli nebe plné hvězd s Mléčnou dráhou. Marrně jsme ovšem v té změti zářících bodů hledali nějaké známé souhvězdí (v první řadě samozřejmě Velký vůz), ale zdejší obloha byla oproti nám známé pražské poněkud nepřehledná. Nakonec ale Vašek přece jenom odhalil Kasyopeu a mohli jsme jít konečně spát.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo:	15 lidí
Celkem psů:	2 (a Šmudla ani jeden)
Celkem aut:	5
Celkem jsme ujeli:	cca 144 km
Průměrná rychlost:	cca 80 km/hod.
Celkový čas:	cca 2 hodiny
Počasi:	slunečno, teplo, ale od západu se objevovaly mraky, t = cca 27° C
Trasa:	Praha - Příbram - Písek - Volyně - Prachatice - Blažejovice - BlaMlýn
Cesta:	samý asfalt, ale náročnější i pro naše auta (neustále z kopce do kopce, žádná rovina)
Převýšení celkem:	neměřeno
Minimální bod:	nesledováno
Maximální bod:	nesledováno
Snídaně:	co dům dal (před cestou zřejmě jen něco prostého ve stylu šampus a kaviár)
Večeře:	gulášová polévka květákový mozeček + restované brambory + okurkový salát koláč švestkový nebo (pro opozdilce) „s dary lesa a zahrady“

Čtvrtek 16. 7. 1998

7,30 - 10,00 - postupně jsme vstávali (první byl Petr + Black + Terina), BEZ ROZCVIČKY !!! jsme se trousili k snídani, diskutovali jsme nad mapou a Petr montoval Petře na kolo nový tachometr ...

10,05 - ... Petra prohlásila, že tričko **BBCC** oblékne až bude tacháč fungovat.

10,30 - odjezd auty do Volar - kromě Petry samozřejmě všichni v tričkách **BBCC** .

10,40 - Volary - Petr zakoupil noviny a novou baterii do tachometru (ten sice začal fungovat, ale nikdo neměl chuť jej nastavit, takže jsme se našťstí nemuseli vracet do BlaMlýna, aby se Petra převlékla do trička **BBCC**).

11,00 - vyjeli jsme na dnešní trasu - cílem byl (přes odpor většiny) Boubín. A protože Karel byl ještě dnes zaneprázdňen jakýmisi pracovními povinnostmi jelo nás ...

... 14 lidí + 1 pes !

11,12 - 11,22 - plynulost jízdy narušil první defekt - Mirkovi upadlo kolečko ze zadního stromečku. Po té, co jsme našli všechny šroubky a stromeček jsme zase dali dohromady, začal Vašek s Petrem přemýšlet, zda by tam nemělo být ještě kluzné ložisko, což Mirka dohánělo k pláči. Ale protože se v okolí nenacházelo již nic podobného součástce z kola, popřáli jsme Mirkovi šťastnou cestu a vyrazili jsme.

A jeli jsme do kopce a do kopce a do kopce ...

13,50 - Boubín dobyt !!!

Po usilovné námaze jsme dosáhli vrcholu, s uspokojením jsme odpočívali v zelené voňavé trávě a vůbec nám nevadilo, že kolemjdoucí turisté marrně přemýšlí, proč na ten kopec lezeme i s kolama.

A jeli jsme z kopce, a z kopce a z kopce ...

Pokud používám výraz jeli, týká se to všech kromě Chrta, protože to, co předváděl na svém kole on, se dá jen ztěžka popsat a už vůbec ne nazvat jízdou - pokud jsme my jeli, on kolem nás vesele kroužil; dokopce, které jsme my vyjížděli jen tak tak, on absolvoval „s jedním prstem v nose“; úseky, kdy jsme kola tlačili, on bez problémů vyjel - kamenité vršky (viz Boubín) vyhopkal a zkopce, kdy jsme kola pomalu vedli, sjížděl bez použití brzd kámen nekámen. Zkrátka pastva pro oči, jen v zádech nám lehce mrazilo.

15,00 - 16,50 - oběd v hotelu Kuba v Kubově Hutí - prostředí pěkné, ale personál složený ze dvou nepříjemných číšnic byl téměř nepoužitelný. Přesto jsme se nakonec oběda dočkali, celkem dobře se i najedli a vyjeli jsme do deště, který se mezitím spustil. Během oběda nás také opustil Chrt, který odjel postarat se o Terinu...

... a dále nás jelo 13 + pes.

16,55 - Black téměř přejet modrým žigulíkem. Dostál však své přezdívce a před koly auta uskočil jako srna.

Další úsek cesty byl poměrně fádni - lesem kousek po vrstevnici, krásný zkopec, bloudění kolem Zátone (protože jsme mysleli, že jsme před ní, ale byli jsme za ní), k tomu nám krásně voněl po dešti les, z ohrady na nás zíraly krávy (před kterými Gábina jen těžko držela Blacka na silnici) a nechápaly, proč se v tom deštivém odpoledni honíme sem a tam (my jsme zatím hledali Zátone) a Blacka málem sežral vlčák. Nabídla jsem se, že toho psa zabiju sama, ale návrh nebyl rodinou Kalivodů přijat a tak jsme pokračovali dál ...

... a na obloze se objevila nádherná duha ...

18,00 - VYSVOBOZENÍ ! V Lenoře na nás čekal Karel a odvezl Blacka. A protože s ním odcestovala i Dorka a Tomáš dále nás jelo ...

... 11 lidí + bez psa.

18,25 - u Soumarského mostu, místo známé hlavně milovníkům vodáckého sportu, jsme odbočili na zeleně značenou turistickou cestu - nejprve to byla celkem příjemná cesta lesem, kdy nás Petr upozorňoval na ŘOPíky (= ředitelství opevňovacích prací) podél cesty (nutno přiznat, že je objevil i tam, kde normálně vidět nebyly) a zodpovědně nám vysvětlil, že jde o lehké objekty vzor 37, které jsou, vzhledem k umístění v zátopové oblasti, opatřeny u vchodu inundační zídou (doufám, Petře, že jsem to napsala správně). A pokud nezúčastnění neví o čem je řeč, já tyto objekty laicky nazývám bunkr.

A z lesní cesty jsme vjeli do lužních lesů - kdo si myslí, že pojem lužní les je romantická záležitost, ať si to projede na kole. Až se budete 20 minut drncat po úzké cestičce v mokřině, bude to poslední lužní les, který budete chtít v životě vidět. Ale projeli jsme a v 19,15 jsme byli konečně ve Volarech.

19,34 - Home, sweet home ! aneb konečně zase v BlaMlýně.

Večer proběhl oproti dnu celkem fádne - očista, večere, volná konverzace si bez mapy a příležitostná konzumace alko i nealko nápojů. Ale vydrželi jsme při této činnosti téměř až do 1,00, kdy jsme šli spát.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo:	14 lidí
Celkem psů:	1
Celkem nejelo:	1 (Karel z pracovních důvodů - omluven) + 1 pes (Teri má krátké nožičky - omluvena)
Celkem jsme ujeli:	cca 41,93 km
Celkový čas:	3:41:27
Průměrná rychlost:	cca 10,9 km/hod.
Počasí:	slunečno až polojasno, přeháňky, t = cca 25° C

BBCC

Trasa:	Volary - po silnici - Brixův Dvůr - zpevněnou lesní cestou - Boubínský prales - Boubín - Kubova Hut' - lesní cestou - Zátoň - Lenora - Soumarský most - po zelené značce - lužní les - Brixův Dvůr - Volary
Cesta:	v první fázi náročnější, ale z Boubína již pohoda - pro Chrtu celkem nuda
Převýšení celkem:	neměřeno
Minimální bod:	nesledováno
Maximální bod:	1.362 metrů n/mořem (Boubín)
Snídaně:	švédský stůl (sýry, salámy, pomazánka, vařená vejce, marmeláda, med, Nutela, corny, vločky + müsli, pečivo)
	káva, čaj, mléko, džus
Večeře:	drůbeží polévka s domácími nudlemi
	vepřové na žampionech + rýže
	karamelový krém v oplatce

Pátek 17. 7. 1998

6,00 - 8,30 - určitě nebude pro nikoho překvapením, že jsme vstávali (Petr, jak jinak první a hned dojel do Volary pro noviny) a opět bez rozsvíčky jsme se trousili na snídani.

10,30 - kupodivu se nám podařilo opustit BlaMlýn a odjet do Stožce, kde byl start dnešního výletu. Tentokrát i Petra oblékla tričko **BBCC**, ale naše radost trvala jen do té chvíle, než jsme zjistili, že má pod ním ještě tričko bez **BBCC** pro případ, že by tacháč zase přestal fungovat. Doma zůstala jen Terina, protože má krátké nožičky a z bezpečnostních důvodů i Black - ten byl v chatce zamknut i přesto, že se 10 minut vytrvale skrýval pod autem a domníval se, že bude v odjezdovém shonu přehlédnut. Opomenul však fakt, že jeho maličkost je nepřehlédnutelná. A nejel s námi rovněž Chrt, protože si chtěl tentokrát „pořádně zaježdit“. Takže nás jelo ...

... 14 lidí + bez psa !

11,30 - vyjeli jsme ze Stožce. Cesta byla tentokrát opravdu nenáročná - po úvodním párkilometrovém stoupání jsme sjeli k Rosenauerově pomníku a od něj jsme se vydali lesní cestou vedoucí po Švarcenberském kanále, což již byla naprostá rovina. Přesto jsme v tomto úseku zaznamenali pád, který tentokrát zapříčinila obyčejná muchomůrka červená (na její obhajobu nutno přiznat, že to byl výjimečně krásný exemplář). Takže ...

13,45 - Jarmila se ocitla na zemi. Nezakopla o zmíněný druh jedovaté houby, ale přerazila se o Karla, který náhle zastavil, aby si červený klobouček u cesty lépe prohlédl. I na kole se holt musí dodržovat bezpečná vzdálenost. Druhou půlku cesty pak celou, díky tomuto pádu, Jarmila protančila, protože vzhledem k osmě na zadním kole se vlnila jak havajská tanečnice. A to vše navíc bez zadní brzdy, kterou bylo nutno díky nepravidelným výchytkám kola sundat.

14,05 - 14,55 - poobědvali jsme klobásy, pizzu a párky v bufetu v Jelení, Jarmila se lehce otřepala z popádkového šoku a odpočati jsme se vydali na poslední úsek cesty, který vedl již jen po silnici - nejprve nás čekal krásný dlouhý sjezd do „Nové Paky“ (nenechte se mýlit místopisem, ve skutečnosti šlo o Novou Pec na okraji Lipna) a potom asi 15-ti kilometrový úsek podél toku Vltavy až do Stožce, kde jsme byli v 16,40.

17,12 - a jsme zase v BlaMlýně. Jarmila ještě stihla dát cestou své kolo ve Volarech do cykloservisu a už jsme se věnovali jen samým příjemným věcem: někteří se pokoušeli o volejbal, někteří se věnovali večerní očištění, Petr si dal doutník a s Karlem se věnovali četbě novin, Kája opravoval kolo a Jarmila si lízala rány.

19,00 - večeře

19,50 - 0,00 - konečně jsme také vytáhli „koule“ - neboli hráli jsme Petanque a když se setmělo všechno jsme to šli zapít. Zkrátka klidný odpočinkový večer.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo:	14 lidí
Celkem psů:	0
Celkem nejelo:	1 (Chrt - omluven) + 2 psi (omluveni)

Celkem jsme ujeli:	cca 43,20 km
Celkový čas:	2:53:46
Průměrná rychlost:	cca 15 km/hod.
Počasí:	po ránu drobně mrholilo, ale pak se den probral do slunečna, t = cca 25° C
Trasa:	Stožec - po silnici - Nové údolí - po červené - Rosenauerův pomník - dle mapy po žluté, in natura po modré = Švarcenberský kanál - po zelené - Horní portál kanálu - Dolní portál kanálu = Jelení vrchy - po silnici = Jelenské údolí - Nová Pec (na BlaMlýně běžně známá jako Nová Paka) - po silnici - lužními lesy - Stožec
Cesta:	krásná oddychová trasa, kterou lze snadno protančit na kole bez zadní brzdy - pro Chrtu by to byla opravdu nuda
Převýšení celkem:	neměřeno
Minimální bod:	nesledováno
Maximální bod:	nesledováno
Snídaně:	švédský stůl - zvláště Nutela nabývala na oblibě
Večeře:	zeleninová polévka uzené + zelí + bramborový knedlík ovocný koláč

Sobota 18. 7. 1998

7,00 - 9,00 - klasicky jsme vstávali a postupně jsme podstupovali tradiční ranní BlaMlýnský rituál - žádná rozzcvička, lehká hygiena, snídaně.

10,00 - Vocetáři a Kalivodi odjeli do Volar pro Jarmilino kolo a pro buřty na večer. Ostatní zatím čistili a seřizovali kola, odpočívali a čekali.

11,15 - návštěvníci Volar jsou zpět - Jarmilino kolo bylo opatřeno novým ráfkem (ať se pan cyklo mistr snažil jak chtěl, ten původní již vyrovnat nešel) a buřtů přivezli celou tašku. Neodjeli jsme ovšem na sobotní výlet, ale pod vlivem podlomené morálky a dopolední lenosti jsme dali ještě startovní kávu.

12,20 - Tomáš vytáhl skrývajícího se Blacka za nohu z pod auta, uzamknul ho v chatce a konečně jsme vyjeli (doma zůstala samozřejmě i Terina). No a Petra jela opět bez trička **BBCC** a to i přesto, že tacháč fungoval.

Tentokrát jsme měli naplánovanou projížďku po okolí. Dle mapy jsme se chtěli vydat po červené turistické značce, ale zcela neplánovaně jsme se po několika kilometrech ocitli ve Volarech, aniž bychom nějakou červenou našli, a tak mi nezbylo než přiznat, že jedeme podle mapy z roku 1978, která zřejmě již skutečnosti místy neodpovídá. K velké radosti většiny jsme tedy zvolili oběd, který naopak původně vůbec plánován nebyl.

13,10 - 14,10 - po menším váhání zda navštívit restauraci penzionu po levé straně ulice nebo restauraci po pravé straně zvítězili pravičáci a obsadili jsme levnější, nově zrekonstruovanou a stylově zařízenou restauraci U potůčku. Krásné prostředí, ale jinak to slovy vůbec nelze vyjádřit, protože mě nic slušného nenapadá. Když k nám konečně po 15 minutách dorazil neuvěřitelně pomalý číšník (jeden na celou restauraci !!!), upozornil nás, že na jídlo budeme čekat minimálně hodinu (protože vaří POUZE jeden kuchař), takže jsme zvolili jen rychlou polévku, salát a chléb, což nám bylo téměř po hodině čekání přineseno.

A jeli jsme, alespoň částečně osvěženi a odpočati, dál ...

Další cesta se rozhodně nedá nazvat fádni - jeli jsme po silnici a pak po polní cestě, která ovšem náhle končila. A jeli jsme po louce, přelezli jsme zarostlý násep a trat' (ačkoli 20 metrů od nás jsme objevili přejezd), přešli jsme louku, prodrali jsme se úvozem, přešli jsme další louku, Karel se chtěl vrátit na silnici, ale nedali jsme mu šanci a pokračovali jsme lesem, přes louku, lesem,

přes louku, lesem a konečně jsme byli na cestě, která nás (po kratším popojíždění a dohadování o směru dalšího putování) dovedla krásnou lesní krajinou až na hledanou červenou turistickou značku.

BBCC

15,45 - 16,25 - Zbytiny - zde jsme chvíli hledali hospodu, než jsme ji odhalili na náměstíčku mezi základní školou, mateřskou školou a kostelem, v budově společně s Obecním úřadem, Kadeřnictvím a Smíšeným zbožím. Ačkoli byly všechny provozovny v tomto domě inzerovány vývěsními štíty, jediná hospoda zde byla inkognito (ale věděli o ní všichni). Občerstvili jsme se pivem, Klima Limem a párky a ve dvou skupinkách jsme se vraceli do BlaMlýna.

17,05 - 19,00 - zatímco většina odpočívala, šli jsme se, ve složení V & Jana + Vašek + Honza + Mirek, podívat na nedalekou zříceninu strážního hradu Hus. A protože procházka lesem byla příjemnou změnou, došli jsme až ke Křístanovickému rybníku, kde jsme se občerstvili 16° pivem BUD a valčíkovým krokem, s písni na rtech jsme se vrátili do BlaMlýna, kde již ostatní byli po večeři.

21,15 - 1,30 - oheň, buřty, volná konverzace, kytara - to vše bylo doplněno Mirkovou krásně povznesenou náladou, kdy se marně snažil někomu udat svůj foťák, pak si ho vzal jakýsi cizinec, pak mu ho Petr vzal a uschoval ho až do rána, kdy se po něm Mirek zase začal ptát. Prostě pohoda pod hvězdami.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo:	15 lidí
Celkem psů:	0
Celkem nejelo:	2 psi (omluveni)
Celkem jsme ujeli:	cca 21,08 km
Celkový čas:	1:37:45
Průměrná rychlost:	cca 14 km/hod.
Počasí:	slunce a slunce a slunce, t = cca 27° C
Trasa:	BlaMlýn - modrá turistická značka - očekávání červené turistické značky - Volary - cca 2 km po silnici na Blažejovice - polní cestou - přes louku - přes trať - přes louku - přes les - přes louku - přes les - úvozová cesta - červená turistická značka - Zbytiny - po silnici - Blažejovice - BlaMlýn
Cesta:	trasa pro některé náročná především na psychiku, co se týká terénu jde o trasu velmi pestrou - na své si přijdou milovníci silnic, lesních cest i necest
Převýšení celkem:	neměřeno
Minimální bod:	nesledováno
Maximální bod:	nesledováno (ale rozhodně jsme nepřesáhli 1.000 metrů n/mořem)
Snídaně:	Nutelová smrž + švédský stůl
Večeře:	knedlíčková polévka (snědli jsme jí až 4 talíře) řízek + bramborový salát banán se šlehačkou a čokoládovou polevou

Neděle 19. 7. 1998

A byl tu poslední den na BlaMlýně.

7,00 - 9,30 - překvapivě jsme vstávali a tentokrát opravdu velmi a velmi pomalu a dlouho - první jako obvykle Terina, Black a Petr, který sice dnes nejel pro noviny, ale přesto mu zbývalo ještě dost četby z minulých dní (podle mého názoru se ty noviny buď učil nazpaměť anebo je pročetl již podruhé, protože u nich vydržel neuvěřitelně dlouho) a poslední vstali (ještě navíc z donucení) Mirek a Honza.

Snídali jsme, balili jsme, platili jsme - prostě samé nezajímavé činnosti. A pokud se vytáhla mapa a diskutovalo se nad ní, pak to byla pouze automapa a řešilo se kudy nejlépe do Prahy a kudy do Novohradských hor.

A přišlo rozloučení:

12,00 - směrem na Prahu odjíždí Mirek + Chrt + Petr

12,05 - rovněž do Prahy odjíždí V & Jana + Vašek + Honza

No a ostatní (= Kalivodi + Vocetáci + Dorka) se zakrátko po našem odjezdu přesunuli do Novohradských hor na další letní akci - již jedenáctou, s názvem Hojná Voda.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 15 - 8 lidí

BBCC

Celkem psů:	2
Celkem odjelo:	7 lidí
Celkem jsme ujeli:	nesledováno
Celkový čas:	nesledováno
Průměrná rychlost:	nesledováno/nesledováno = nesledováno
Počasí:	až moc krásně na cestování autem, t = cca 27° C
Trasa:	BlaMlým - Blažejovice - Český Krumlov - Novohradské Hory - Horní Stropnice - Dobrá voda - Hojná voda
Cesta:	asfalt natažený z kopce, do kopce
Převýšení celkem:	neměřeno
Minimální bod:	nesledováno
Maximální bod:	nesledováno
Snídaně:	Nutela (tentokrát padlo dokonce 1,5 sklenice této lahůdky) + švédský stůl (jen na poslední ospalce dnes nezbyla pomazánka)
Večeře:	co kdo chtěl a jídelníček na Hojně Vodě nabízel

A tím skončila naše zatím nejdelší akce **BBCC** a první dovolená strávená v kruhu cyklistických šílenců. Nad naše očekávání se nikdo nepohádal ani nepoprál (pokud nepočítám utkání Black versus statný exemplář německého ovčáka), počasí nám přálo (i když jsme zažili trochu deště) a naše těla i kola si užili cyklistiky až dost. Takže s chutí jsme se vrhli do další akce.

Celková a závěrečná rekapitulace 10. akce - BlaMlým:

Celkem dní:	5 dní
Celkem noclehů:	4 noci
Ubytování:	4-místné chatičky - krásné, prostorné, s možností topení
Cena:	315,- Kč osoba/noc s polopenzí
Celkem se zúčastnilo:	15 lidí
Z toho mužů:	5
Z toho žen:	4
Z toho dětí do 15-ti let:	3
Z toho mladistvých:	3
Celkem psů:	2
Celkem aut:	5
Celkem hud. nástrojů:	1 kytara + 1 přehrávač s rádiem
Celkem výletů:	3 (+ 1 pěší)
Celkem pádů:	1 co stojí za zmínku a nepočítaně menších pádičků (každý postižený ví nejlépe sám)
Celkem se opravovalo:	1 osma + pár drobností
Celkem jsme ujeli:	106,21 km (+ 8 km pěší)
Celkový čas:	8:12:58
Průměrná rychlost:	12,95 km/hod
Počasí:	sluníčko, mraky i déšť, teplo, občas i dusno - mohlo by být i lépe, ale mohlo být i hůře, takže jsme byli spokojeni
Trasa:	projeli jsme, co se dalo, ale hodně nám toho ještě zbylo na příště
Cesta:	našli jsme trasy náročné i oddechové, jeli jsme přes kamení a kořeny, přes louky a lesy, cestou i necestou, tlačili jsme do kopce a sjeli jsme i pár nádherných dlouhých zkopců - prostě žádná jednotvárnost a na své si určitě přišel každý
Převýšení celkem:	neměřeno
Minimální bod:	nesledováno
Maximální bod:	1.362 metrů n/mořem = Boubín
Jídlo:	výborné a hodně - každý přibral na objemu a tak se ani nikdo nemůže divit, že ačkoli je na BlaMlýmě krásně, stačí zde pobýt vždy jen pár dní (po 14-ti dnech by z nás totiž byly koule, které by kola neuvezla)

BBCC

Doufám, že jsem zúčastněným příjemně oživila vzpomínky a nezúčastnění si zase jen mohou povzdechnout, o co přišli, když s námi nebyli. Takže příště zase na kolech AHOJ!!!

Vrstevnice